

अरण्यराशि अरण्यसंज्ञको राशिः । “मकरादिमार्गसिंहौ
वन्द्यौ दिवसेऽजष्टमौ चेति” ज्योतिषोक्ते सिंहद्विराशौ ।
अरण्य(ए)रुदित न० अरण्ये रुदितं रोदनम् सप्तम्या
वा अलुक् । शान्तुपायकारकमोहशून्ये निष्फले
१ रोदने २ तत्तुल्ये निष्फले वस्तुमात्रे च । लोके हि
रोदने तद्भोदनशान्तुपायोदयालुभिः क्रियते अरण्ये
रोदने तु न कश्चित् तस्य शमयितेति तस्य निष्फलत्वम् ।
अरण्यवायस पु० ईत० । (दाङ्काक) इति ख्याते द्रोणकाके ।
अरण्यवास पु० अरण्ये वासः । वनवासे ।
अरण्यवासिन् त्रि० अरण्ये वसति वस-णिनि । वनवासिनि
१ सुन्यादौ “एते हिमगिरेरुपत्यकारण्यवासिनः” इति
शकु० । स्त्रियां ङीप् । सा च २ अत्यन्तपक्षीलितायां
राजनि० । [वास्तुके ।
अरण्यवास्तुक पु० ईत० । (वनवेतो) इति ख्याते वन-
अरण्यशालि पु० अरण्यभवः शालिः । वनभवे नीवारादौ ।
अरण्यभूकार पु० अरण्यस्य भूकरः । वनवराहे । [शूरणे ।
अरण्यशूरा पु० शा०त० । वनभवे (ओल) इति ख्याते
अरण्यश्वन् पु० अरण्ये श्वेव हिंस्रः । टुके ।
अरण्यषष्ठी स्त्री अरण्याय गन्तुं षष्ठी । ज्यैष्ठ्यशुक्लपुष्याम् ।
“ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे षष्ठी वारण्यसंज्ञिता । व्यजनैक-
करास्तस्यामटन्ति विपिने स्त्रियः” इति राजमा० ।
अरण्यार्थ्यच पु० अरण्यरत्नपादौ अर्थ्यचः । वनेषु लोकरत्न-
पार्थं राजनियुक्ते सैन्यपतिभेदे ।
अरण्यामी स्त्री महदरण्यं नि० ङीप् आलुक् च । महा-
रण्ये । “यथारण्यान्यासुत्साञ्चरत” शत० ब्रा० ।
अरण्यायन न० अरण्येऽयनं वानप्रस्थधर्मस्तदिवाचरणम-
स्यस्य अच् । “यद् अरण्यायनमित्याचक्षते ब्रह्मचर्यं
मेव तदिति” श्रुत्युक्ते ब्रह्मचर्ये । “तदरञ्च यथार्थं वावित्या-
दिना तत्रैव व्युत्पत्तिर्दर्शिता ।
अरण्येतिलक पु० सप्तम्या अलुक् । वनतिलभेदे ।
अरण्येऽनूच्य त्रि० अरण्ये अनूच्यः नियतपाथोमन्त्रो यस्य
अलुक् समा० १ अरण्यमात्रपाथमन्त्रेण संस्कृते पुरा-
डायादौ “पञ्चादरण्येऽनूच्यम्” १८, ४, २० । “अरण्येऽ-
नूच्या बक्तव्याः पठनीया मन्त्रा यस्यासौ अरण्येऽनूच्य”
इति कर्क० । ७त० अलुक्स० । २ अरण्येऽनूच्ये (पाथे)
मन्त्रभेदे पु० । स च “उपस्य भोमश्चेत्यादिमन्त्रः सहि-
तिमन्त्रमरण्ये पठते” इति कर्क० । “वागेवारण्येऽनूच्या-
कोऽनूच्यो भवति” ता० ब्रा० । “अरण्येऽनूच्यः कश्चि-

दनुवाकः तेन हूयमानोऽपि पुरोडाशोऽरण्येऽनूच्यो भवति”
भा० । अयमेव पक्षः श्रेयान् कर्कमते बहुव्रीह्या
अयमे सप्तम्या लुक् न खात् अलुक्समासस्य तत्पुरुषै
कविषयत्वात् अत उपचारात् तत्सम्बन्धवाचकत्वं युक्तम्
“सोऽस्त्वैषोऽवाङ् प्राण एतस्य प्रजापतेः सोऽरण्येऽनूच्यो
भवति” शत० ब्रा० ।

अरण्यौकस् पु० अरण्ये विधानेन ओकोयस्य । १ सुन्यादौ २ वान-
प्रस्थे “वैष्णव्यं मम तावदीदृशमपि स्नेहादरण्यौकसः” शकु०
अरत त्रि० न रतः । १ अनुरक्ते २ विरते च । [त्रि० ।
अरतचप पु० अरता विरता त्रया यस्य । १ कुकुरे २ लज्जाहीने
अरति पु० ऋ-अति । १ क्रोधे । रम-क्तिन् न० त० ।
२ अनवस्थितचित्ततायाम्, शरागाभावे, “सुखं कषाय-
सरतिगौरवं कण्ठवक्षसोः” सुश्रुतः । ४ रतिविरहे,
५ उद्वेगे, “स्वामीष्टवस्त्वलाभेन चेतसो याऽनवस्थितिः
अरतिः सा” इत्येवंरूपे ई इष्टवियोगान्नसोव्याकुलीभावे
७ असन्तोषे “भृशसरतिं हि सद्वियोगः” इति ।
किरा० अरक्ते ८ नायकदशाभेदे च स्त्री । “इङ्मनः
सङ्गसङ्गत्याजागरः कथताऽरतिः । ह्रीत्वासोन्मादमूर्च्छा-
स्ताः इत्यनङ्गदशा दश” मल्लि० । सा च विषयविद्वेषं
करोति । न० व० । शरागाहीने त्रि० ।

अरति पु० ऋ-क्ति रतिः बहुसंज्ञिकः स नास्ति यत्न ।
१ विस्तृतकनिष्ठे बहुसंज्ञिके, २ कफोष्णिमारभ्य कनिष्ठाङ्गुलि-
पर्यन्तपरिमाणे । अतस्ततः प्रमाणे मातृच् । तत्परिमिते
त्रि० । “अरतिमात्रान्नरिते देशे” भवदेवः । “ताम्रसर-
तोऽग्नेर्निदधात्यरतिमात्रे” गृह्यसू० । “अरतिमात्र
लुपकाः पत्रैर्द्विगुलसंमितैः” सुश्रु० । ३ कफोष्णौ
(कुनौ) बाहोरवयवे । “भीष्मो धनुश्चातुपजान्वरतिः”
भट्टिः । “जवनेनाहवनीयसरतो संधत्त” शत० ब्रा० ।
४ बाहौ बाहुवौ अरतिः बाहुना वीर्यं क्रियते” शत०
ब्रा० । वा कप् । अरतिकोऽप्युक्तार्थे ।

अरथि पु० कच्छति रथिना सह युद्धभूमिम् ऋ-रथिन्
सारथिः न० त० । सारथिभिन्ने । “अस्त्रनश्चिद्य-
मजत्यरथोः” ऋ० ई, ई, ७, रथिः सारथिः न रथि-
अरथिः” आ० दीर्घः भा० । [२ भग्नदन्ते दृष्टे च
अरद पु० न जातोरदोयस्य । अजातदन्तावस्थे बाधे
अरध त्रि० राध-हिंसने, कर्माणि रन् ह्रस्वश्च न० त० । शत्रु-
“भिरहिंस्ये उपसृपस्य तवसस्तवीयोऽरधस्य रधतरोबभूव”
ऋ० ई, १८, ४, राध-सिद्धौ रन् ह्रस्वः भा० ।